Szentes, 1884. aprilis 3. 18-ik szám. V-ik évfolyam.

Előfizetési ár:
Egész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . 1 frt.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előfizetések, hirdetések, félszólamlások ide intézendők.

SZERKESZTŐSÉG
I. tized 226. szám.

SZENTES és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR és GAZDÁSZATI HETILAP.

Megjelen minden szombaton.

Hirdetési árak:
3 hasábos petitsorért egyszeri hirdetésnél 20 kr., kétszerinél 15 kr., háromszorinál 10 kr. számittatik.

„NYILTTÉR" minden sor 15 kr.

Bélyegdij minden egyes beigtatásnál 30 kr.

Bérmentetlen leveleket nem fogadunk el.

„Bölcs belátás."

A küszöbön álló városi tisztujitás érdekében eddig két nyilvános s több magánjellegű értekezlet tartatott, hogy az egyes tisztviselői állásokra vonatkozólag alkalmas egyének jelöltessenek ki. A magánjellegű értekezletek megállapodásairól sem most, sem jövőre nem szándékozunk szólni, még pedig azon egyszerű oknál fogva, mert az ilyen értekezleteknél rendszerint az önérdek szokott irányadó lenni, már pedig a ki ily fontos mozgalmakról részrehajlás nélkül akar szolani, annak távol kell maradni tőlük — különben maga is a párt- és önérdek napszámosává szegődik. Azért jelenleg csak a nyilvános értekezlet megállapodásait veszszük kiindulási pontul s ezekből vonjuk a további következtetéseket.

Olvasóink ismerik azon megállapodásokat, melyek az egyes tisztviselői állások mikénti betöltesére vonatkozólag létre jöttek. De vannak oly tisztviselői állások, melyekre nézve nem történt határozott megállapodás s melyek szerintünk szintén nem kevésbbé fontosak, ilyenek első sorban a csendbiztosi, azután az állatorvosi, végre az alsórendű tisztviselők, illetőleg kezelő személyzeti állások. Ezek mikénti s kik által való betöltésére nézve az értekezlet abban állapodott meg, hogy ez a városi képviselők „bölcs belátására" bizatik.

Nem állitjuk, hogy az irnoki állás ép oly fontos poziciót teune mint egy tanácsnoki vagy egyéb fontosabb tisztviselői állás; nem tagadjuk, hogy sok képviselő csak azért adja valakire szavazatát, mert meg van győződve, hogy az illető jelölt akár elméleti, akár gyakorlati kvalifikációval bir azon állásra s képes hivatalos teendőit kifogás nélkül végezni. De másrészről tapasztalásból tudjuk, hogy nem minden képviselőt vezet az u. n. bölcs belátás, hanem sokszor az önérdek, rokonság es komaság, s ily esetben a bölcs belátás nagyon is háttérbe szorul s tág tere nyilik a korteskedésnek.

Nézzük az eddigi eljárást!

N. N. aspirálván valamely tisztviselői állásra, fölkeresi nemcsak a hangadó madadorokat, hanem a többi képviselőket is s támogatásukat kéri. Némely képviselők szinte megkövetelik, hogy a tisztviselőjelölt bekopogtasson náluk, máskülönben, ha ezt nem teszi, nem hajlandók az illetőt még akkor sem szavazatukkal megajándékozni, ha az a legjózanabb, leglelkiismeretesebb és legképzettebb egyéu. A mely képviselő igy gondolkozik, az nem ismeri hivatását s az azzal járó kötelességeket; az a képviselő nem tudja, hogy oly egyénre kell szavazatát adni, aki hivatásának teljes tudatában van, sőt még akkor is kell rá szavazni, ha bármi oknál fogva ellenszenvvel viseltetnék iránta, vagy ha az illető nem kunyorált volna szavazatáért. A városnak érdekében, a képviselők kötelességében áll, hogy oly férfiak intézzék el városunk ügyeit, a kik a város javát szivökön hordják, a kik önérzetes, képzett és szorgalmas emberek, s ha tudjuk, hogy valami jóravaló egyén valamely hivatalra aspirál, ne várjuk azt, hogy az illető küszöbünket vagy kilincsünket koptassa, hanem saját jó akaratunkból és a város érdekében ajánljuk az illetőt képviselőtársaink figyelmébe. Az eddigi kilincs- és küszöbkoptatással járó hivatalhajhászást nemcsak a tisztviselőjelöltek önérzetének kimélése, hanem a visszaélések kikerülése végett is kell megszüntetni. Nem egy előkelő polgártól hallottuk, hogy városunk az ügyefogyottak menedékhelye, valóságos tápintézet, s nem tagadhatjuk, hogy félig meddig igazat mondtak. Minthogy azonban még is sokan akadnak, a kik egyik másik képviselő pártfogásáért jelentkeznek, azoknak egyszerűen azt kell kijelenteni, hogy magát senki iránt előre nem kötelezheti, mert előre nem tudja, kik fognak egyik-másik hivataláért folyamodni; ha pedig a folyamodók közt az illető jelentkező lesz a leghivatottabb jelölt, akkor biztositva lehet pártfogásáról. Ennél praktikusabb eljárást arra nézve, hogy a legképzettebb, legérdemesebb jelöltnek szavazatunkat adjuk, úgy az illető, mint a közügy érdekében — nem ismerünk.

Ha ily gondolkozásmód fog érvényre jutni képviselőinknél, akkor meg lehetnek győződve, hogy a legjobb, leghivatottabb tisztviselőket fogják megválasztani s akkor kötelességüknek a szó szoros értelmében eleget tettek. Ily föltétel mellett bátran bizhatunk a képviselők bölcs belátásában az egyes tisztviselői állások mikénti betöltésére nézve.

Nem hagyhatjuk még említés nélkül azt, hogy azon tisztviselői állások betöltésénél is kell a legnagyobb óvatossággal eljárni, melyekre nézve nem történt megállapodás. Az ujonnan szervezett csendbiztosi állásnak a leghivatottabb egyén által való betöltése minden egyes polgár érdekében áll. Ismerjük városunk szomorú vagyonbiztonsági állapotát; alig mult hét, hogy kisebb nagyobb rablás nem történt volna s nehezen várjuk azon időt, amikor az állami csendőrség az életbeléptetendő városi csendőrséggel karöltve hivatva lesz nagyobb kiterjedésben s jobb eredménynyel működni. Egyes aspiransok mozognak már s hajhászszák a voksokat; a képviselők azonban ne elégedjenek az illetők jóakaratával — ez még nagyon csekély biztositék — hanem arra adják szavazataikat, kiben legtöbb garantiát látnak. Sokan még azon kvalifikációt is követelik, hogy az illető valami óriás testű legyen, mintha csak a nagy test rejtené magában a szellemi tehetségek összegét, pedig egy kis iskolázottság is férne ezen álláshoz.

Az állatorvosi állás sem olyan, hogy csak oly könnyedén essünk tul annak betöltésén. Tudomásunk van róla, mily visszaélések és csalások történnek országos vásáraink alkalmával — itt nemcsak a rendőrségnek és bíróságnak, hanem az állatorvosi közegnek is fontos teendője van. Állattenyésztésünk lehető legroszabb lábon áll. Egy szakképzett állatorvos e téren is hivatott tanácsadója lehet az ősi téves szokásokhoz ragaszkodó állattenyésztőknek, s mivel tudtunkkal több szakképzett állatorvossal rendelkezünk, válaszszuk közülök a legjobbat, hogy kit — azt megmondja eddigi működésük eredménye.

Ezzel befejeztük a tisztviselők választására vonatkozó cikksorozatot, melynek hangjából s egész eszmemenetéből látható, hogy senki szekere rúdját nem akarjuk tolni, senki szolgálatába nem szegődünk, hanem részrehajlás nélkül csakis a város érdekét tartjuk szem előtt. Megadtuk az irányelveket, melyeket a választó képviselőknek figyelembe kell venni, ha azt akarják, hogy a közügyek hivatott kezekre legyenek bizva, s ha ezen irányelveket magukévá teszik, akkor úgy a polgármester mint az utolsó irnok választását bátran bizhatjuk a képviselők bölcs belátására.

Mezőgazdasági gépeink.

Hat év óta viszonylag elég gyakran utazom Angliában; 1878 tavaszán pólitikai és katonai ügyek szólitottak Stambulból Londonba és onnan az aldershoti táborba: később pedig sport-ügyek hivtak és hivnak Albionba. Mindezen utjaimat fölhasználtam, hogy magán kedvtelésem kielégitése celjából az ottani mezőgazdasági viszonyokkal, kiváltkép pedig a gazdasági gépiparral behatóan foglalkozzam. Sohasem birtam ugyan még csak egyetlenegy talpalatnyi földet sem, mindazonáltal jórészt indokolt emlitett magán-kedvtelésem: a lovassági tisztekből rendesen kiváló mezőgazdák válnak; a falusi élet, melyet gyakran évtizedeken át folytatnak, megismerteti és megkedvelteti velök azon foglalkozást, amely a legteljesebb függetlenséget nyujtja és biztositja; rendhez szokott természetök pedig azon tényezőt képezi, amely a mezőgazdaságok eredményes vezetésére mindenek fölött szükséges. A gazdasági gépek iránti érdeklődés pedig olyan családi hajlamféle jómagamnál. Két unokafivérem tartózkodott éveken át az Egyesült-Államokban, mezőgazdasági viszonyok, az ottani rendszer, kiváltkép pedig gazdasági-gépek tanulmányozása céljából; kár értök! korán hunytak el. Harmadik unokafivérem pedig hosszú időn át tette ugyanazt Angliában. Csaknem természetes hát, hogy igyekeztem nyomdokukba lépni; csakhogy katonai pályát választván, kénytelen voltam ebbeli óhajtásaimat korlátozni. Filadelfia világkiállitásában, melyen a gépipar bámulatosan volt képviselve, egyedül másfél héten át gyönyörködhettem; a küszöbön állott háború visszaszólitott az Újvilágból világrészünk akkori csatatereire: ámde ennek dacára csaknem három héten át tanulmányozhattam a helyszinén azon mezőgazdasági viszonyokat, melyek nagyban veszélyeztetik földbirtokosaink vagyoni állását. Anglia, sőt egész Nyugat-Európa mezőgazdasági viszonyait azonban bő alkalmam nyilt behatóan tanulmányozni azon tiz év alatt, melynek túlnyomóan legnagyobb részét utazásaim töltik be. E tanulmányutjaim alatt a mezőgazdák részére legfontosabbnak azt tapasztaltam, hogy minél több és minél jobb gazdasági gép álljon rendelkezésökre.

Jeles lantosunk, Kis József, a varrógép dicséneket irta meg; igaza volt: a varrógép az emberiség egyik jóltevője. Fokozott mérvben áll ez a gazdasági-gépekről; mert csakis azok legnagyobb-mérvű alkalmazása által lesz a mezőgazdaságnál alkalmazott béresekből, napszámosokból, kertészekből stb. jelenlegi fogalmainknak megfelelő „szabad ember."

Harminc év óta honunkban is örvendetesen szaporodnak a gazdasági-gépek; de hiányzott nálunk az, ami például Angliában, Hollandiában, Németországban és Felső-Olaszországban, ahol — Európa területén — a mezőgazdaság legfejlettebb, rendkivül megkönnyitette a jó gépek beszerzését: oly gépcsarnok, melyben tekintet nélkül a gyárosokra minden gépfajból a legjobb található. Őszinte, nagy örömet éreztem hát, mikor ezen ürtpótló árúcsarnokot Tarnócy Gusztáv fölállitotta a fővárosban.

Bizonyos tekintetben még mindig különös nemzet vagyunk: bizonyos társadalmi-osztályaink nem akarják, sőt talán nem is tudnák saját magok, családjok és nemzetünk javára kellőleg kiaknázni azon helyzetöket, melyet születésöknek, összeköttetéseiknek s öröklött vagyonuknak köszönhetnek. Angliáról, ahol a „gentlemanlike" egyesül a tisztességes határok között mozgó élelmességgel, nem is szólva, például Párizsban ösmerek egy gazdag őrgrófot, aki ócska ruhákkal kereskedik. Tizezrével vásároltatja össze ügynökei által az ócska öltönyöket, melyeket azután százezrével szállit Afrika partjaira a szerecsenek Ádám-mezének párizsi öltözékkel való fölcserélésére. Ha minden öltözetnél csak fél frankot szerez, (nem „nyer", mert nem „játszik") évenkint kétszer forduló vitorlása „csinos" hasznot képező összeget szállit számára az egyenlitő alól Bordeux-ba. Egyébiránt Párizsban egészen szokásos, hogy nemcsak kereskedők és vállalkozók, hanem a társadalmilag legelőkelőbbek is birjanak üzlettel: egyik hires énekesnőnek pipere-boltja van; a legünnepeltebb színésznők egyike tejüzlettel bir; a virágkereskedők között számos gazdag grófnő is szerepel stb. Igaz! hiszen nemzeti szinházunk kitünő tenoristája, Perotti Gyula, szintén virágkereskedő; trieszti pompás berendezésű kamellia üzdészete (a „kamélia" frmodor hibás) évenkint tizezer forint tiszta hasznot hoz neki.

Pedig mily könnyü a születésére előkelőnek, rokonságára nézve hatalmasnak, társadalmiállására befolyásosnak, vagyonára nézve pedig gazdagnak arra szert tenni, ami az üzletek sikerénél a legtöbb tényező: bizalomra és olcsó hitelre.

Tekintsük, például, gazdasági-gépeinket, ahol a szállitó megbizhatósága rendkivül fontos dolog; mert a mindent egyenlővé tevő fénymáz és festék a rosz fából, rosz vasból, rosz részekből gyártott gépet ép olyannak hazudják, aminő a jó fából, jó vasból és jó részekből készült gép: persze! az elsőnek árán a lelkiösmeretlen gyáros 40—80 százalékot is „nyer"; mig az utóbbién a

cége becsületét szemefényénél is jobban óvó „gentlemanárus“ csak 6—8 százalék haszuot „keres.“

„Noblesse-oblige!“ Ezen sarkigazság kiváltkép illik a művelt Nyugot azon „gentleman-gépárus“-aira, a kik a legnemesebb becsvágytól vezérelve nem arra törekszenek, hogy üzletök évimérlege minél nagyobb hasznot tüntessen ki; hanem azt tartják szemök előtt, hogy gazdatársaiknak minél jobb s a vételárnak megfelelő mezőgazdasági-gépeket szállithassanak.

(Folyt. köv.)

Megyei közgyülés.

Csongrádmegye törvényhatósága f. hó 1-én Stammer Sándor kir. tanácsos alispán elnöklete alatt rendkivüli közgyülést tartott. A közgyülés megnyitása után Sima Ferenc bizottsági tag azon kérdést intézi az elnökhez, van-e tudomása arról, hogy Pünkösdi F. megyei államépitészeti mérnök más megye területére lett hasonló minőségben áthelyezve, s ha ez tény, akkor tekintve nevezett mérnöknek a megyei közutak jó karba való helyezése körüli eddigi fáradozását valamint azt, hogy a megyei útak tervbe vett javitását csakis a helyi viszonyokkal ismerős mérnök végezheti, inditványozza, tegyen meg a törvényhatóság lépéseket az iránt, miszerint Pünkösdi F. megyénk területén eddig tapasztalt buzgóságával és szakavatottságával jövőre is hagyassék. Elnöklő alispán kijelenti, hogy nem ugyan hivatalos, hanem magánúton értesült Pünkösdi F. csongrádmegyei államép. mérnöknek más törvényhatóság területére történt áthelyezéséről s már lépéseket is tett a közlekedési miniszterium államtitkáránál ezen áthelyezés visszavonására nézve, de sikertelenül; azonban azt hiszi, hogy a törvényhatóság egyhangú óhaja talán nagyobb eredménynyel lesz összekötve s tárgyalásra tüzi ki az inditványt. Az inditvány Fekete Márton főjegyző felszólalása után egyhangúlag lett elfogadva s a közlekedési miniszterium feliratilag fog felkéretni Pünkösdi F. jelen állásának való további meghagyására.

A közgyülés második tárgyát képezte Szentes város szabályszervezetének jóváhagyása iránti kérelme. A tárgyalást megelőzőleg olvastatott Soós Pál megyei tiszti ügyész véleményes javaslata, mely szerint a közgyám fizetésének 500 frtról 400 frtra való leszállitását törvény- és rendeletellenesnek tartván, az eredeti 500 frt fizetés meghagyását véleményezi; mert a fizetés leszállitása csak az e tekben engedélyezhető, ha a város kiadásai által tul volna terhelve, mit azonban a város közgyülése egy szóval sem emlit. Ugyanezen tiszti ügyészi vélemény szerint a levéltárnok és nyilvántartó a városi tanács tagjai közé veendők föl, továbbá az adótisztek teendőihez csatolandó még az országos közmunka összeirása minden év őszén, végre a város oda utasitandó, hogy a pénztárak kezelésére nézve szabályzatot dolgozzék ki. Közgyülés a tiszti ügyész által javaslatba hozott módositással jóváhagyta Szentes város szabályzati szervezetét s utasitja a város közönségét, hogy a módositások eszközlése után a szervezetet ujra terjeszsze be a megye törvényhatóságának.

Olvastatott a pénzügyi ministerium körrendelete, mely szerint a megyei törvényhatóság tölhivatik, hogy az adó felszólamlási bizottságba az 1884—86 évekre egy rendes és egy póttagot maga kebeléből válaszszon. — Bizottsági tagokul az eddigiek t. i. Kéry János és Varjasi István hagyattak meg.

Több tárgy nem lévén kitűzve, elnöklő alispán beterjeszti az időközben beérkezett ügyeket, nevezetesen felolvastatja Jász Nagy Kun-Szolnokmegye alispánjának átiratát, melyben értésére adja Csongrádmegye közönségének, hogy nevezett megye határjárását részint uj határ jelzőkkel ellátni, részint egész terjedelmében átvizsgálni szándékozik; tölhivja tehát Csongrádmegyét mint szomszédbeli törvényhatóságot, hogy ezen közös érdekü ügyben maga részéről megbizottakat kiküldeni sziveskedjék. E végből kiküldetnek megyei ügyész és mérnök. Továbbá tárgyaltatott Kistelek község kérvénye egyes porták eladásának engedélyezése iránt s ennek kapcsában a csongrádi járási szolgabiró jelentése e tárgyban, mely szerint ezen fontos s helyi érdekü ügyet előbb egy kiküldendő bizottságnak a helyszinén való tanulmányozásra s véleményes jelentés beadására kiadatni kéri. A szolgabiró jelentésének hely adatik s ezen ügyben való véleményadásra szolgabiró elnöklete alatt egy bizottság küldetik ki, melybe az érdekelteken kivül a megyei ügyész és járási orvos választattak. Végre tárgyaltatott Szalay Miklós szolgabiró kérvénye, melyben rendes irnoka betegeskedése folytán egy napdijas alkalmazásának engedélyezését kéri. A közgyülés a szolgabiró kérését teljesiti s a napdijas dijazását a rendk. vüli kiadások terhére utalványozza. — Ezzel az ülés veget ért.

VILÁGFOLYÁSA.

Az ipartörvényjavaslat tárgyalása az országgyülésen be van fejezve. Hogy mily befolyással lesz jelen zilált iparviszonyokra s magukra az iparosokra, azt a gyakorlat fogja megmutatni. Ezen javaslatnak végleges elfogadása után folytattatott az országos fegyintézeteknek szaporitásáról szóló törvenyjavaslatnak tárgyalása, mely rövid vita után úgy általánosságban mint részleteiben elfogadtatott. Ép úgy fogadtatott el a budapesti nagy körut létesitésére vonatkozó javaslat, melynél Herman és Hoitsy ellenzéki képviselők főkép azt hangoztatták, hogy a költséges cifra kaszárnyaszerü épitkezések helyett jobb volna a csatornázást javitani, nyilvános tereket és kerteket létesiteni. Szerintük a nagy házak épülnek a gazdagok számára a szegényebb iparos és munkásosztályok kiszoritásával. Az uj országház épitéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása fogja most képezni a tanácskozás tárgyát.

Az oroszok uj foglalkozást találnak a Kaukazusban, honnan zavargásokról szóló hirek érkeztek. A mohamedán alattvalók megtagadták az engedelmességet s azzal fenyegetődznek, hogy lemészárolják a keresztény tisztviselőket.

Németországot még mindig nagy izgalomban tartják az anarchisták, kiknek üzelmeiről Richter képviselő mély benyomást keltett lelelezéseket tett a birodalmi gyülésen. Ezek folytán a képviselőház a következő határozatot hozta: a ház elvárja, hogy a kormány még a jelen ülésszak alatt törvényjavaslatot terjeszszen elő, mely a robbanó anyagok gyártását és bünös alkalmazását meggátolja.

Az egyiptomi konferencia május vége vagy junius eleje előtt semmikép sem fog összeülni s kérdés, hogy addig is mi fog történni. Anglia, mely a konferenciát inditványozta és összehivja, ki szeretné zárni a politikai fejtegetéseket, ellenben Franciaország, melyhez Olaszország is csatlakozik, épen a politikai helyzetre vonatkozólag kivánná az európai hatalmak figyelmét felhivni hogy Anglia egyed uralma Egyiptomban megtöressék, a török portának meg épen Egyiptom politikai helyzete van szivén. Ezekkel az előjelekkel szemben igen könnyen megtörténhetik, hogy Anglia el fog állani a konferencia megtartásától.

Az ir nemzeti liga még mindig működik s nemrég egy nagy gyülésen határozatilag mondta ki, hogy az Irországban uralkodó nyomornak és az általános elégedetlenségnek az angol rosz kormányzat az oka, folyvást meg kell tehát ujitani a kisérleteket Irország függetlenségének kivivására. A földtörvény nem kielégitő s javitása szükséges.

Meghivások.

A szentesi kölcsönös segélyző szövetkezet f. hó 18-án délután 2 órakor a helybeli polgári iparos és gazdasági kör helyiségeiben rendkivüli közgyülést tart, melyre a részvényesek ezennel meghivatnak.

A közgyülés tárgyai:

1) Alapszabályok módositasa.
2) Egy felügyelő bizottsági tag választása.
3) Inditványok.

JEGYZET. Kiskoruak és nők csakis irásbeli meghatalmazás által jogosithatnak föl valakit szavazati jogaik gyakorlására. Minden inditvány 8 nappal a közgyülés előtt az igazgatóságnál nyujtandó be.

Szentes, 1884. május 1.

Az igazgatóság.

A helybeli 48-as népkör f. évi **május hó 4-én d. u. 2 órakor** saját helyiségében rendes évi tisztujitó közgyülést tart, melyre a kör tagjait ez uton is tisztelettel meghivom.

Szentes, 1884. apr. 19.

Pólya Ferencz
körelnök.

HELYI és MEGYEI HIREK.

— **Üdvözlő irattal** tisztelte meg Szentes város tanácsa egykori szeretett első tisztviselőjét, Balogh János volt polgármestert Habár ezen üdvözlő irat szövegét nem ismerjük, bátran állithatjuk, hogy a tanács benne meleg rokonszenvének s volt főnöke iránti tiszteletének ad kifejezést, s e tisztelet és szeretet ily nyilvánulása a legszebb polgári kitüntetés.

— **A tiz-milliós kölcsön** ügyében, mely a közép Tisza-, Körös- és Maros-szabályzó társulatok részint szabályozási célokra, részint a kormánytól felvett kölcsönök visszafizetésére szándékoznak felvenni, a napokban tárgyalások folytak az érdekeltek és az illető ministeriumok közt. Ezen értekezletre városunk részéről Stammer Sándor alispán, Balogh János megyei árvaszéki ülnök és Kristó N. István polgártársaink kaptak meghivást a pénzügy- és közlekedési miniszterektől. A pénzügyministerium által a képviselőház elé terjesztendő törvényjavaslatra nézve teljes egyezség jött létre, ugy hogy a javaslat a legközelebbi napok egyikén terjesztetik elő. Hogy a kölcsön financirozása az ezért pályázó magyar jelzálog hitelbank és a pesti hazai első takarékpénztár közül melyikre fog bizatni, erre nézve csak akkor fognak határozni, ha a képviselőház a törvényjavaslatot elfogadta. Mi is csak akkor fogunk érdemlegesen e tárgyról szólni, mikor a törvényjavaslat el lesz fogadva a képviselőház által — mert nem lehet tudni, valjon nem tesz-e a képviselőház valami lényeges módositást rajta.

— **A mint értesülünk**, Keresztes Nagy Lajos, városunk szülöttje, a csendbiztosi állásra szándékozik pályázni. Bizony óhajtandó lenne, hogy ez állás betöltésénél minél több folyamodó közül választhassanak a képviselők.

— **Rendkivüli közgyülést** hirdet az uj helybeli segélyző szövetkezet igazgatósága f. hó 18 ára d. u. 2 órára a polgári iparos és gazdasági kör helyiségében. Ugyanis a tényleges működés megkezdése előtt oly nehézségek merültek föl, melyek az alapszabályoknak a szolnoki hasonló irányú egylet szervezetétől való eltérését teszik szükségessé, a nélkül hogy a főelvek ez által változást szenvednének. A részvényes tagok csak helyeselni fogják az igazgatótanács eljárását.

— **Az idei sorozás** teljesen kielégitő eredményuyel végződött, amennyiben ez évben Szentes város a megkivánt hadijutalékkal nem maradt hátralékban, mint ez a mult években történt. Be lettek hiva az I-ső korosztályból 241, a II-dikból 225, a IIIikból 190 katonakötelezett. Besoroztatott 67 a rendes hadseregbe, 25 póttartalékba és 20 a honvédseregbe. Felülvizsgálatra 57 utasittatott.

— **Az uj helybeli** segélyző szövetkezetnél ügyészül dr. Csató Zsigmond helybeli ügyvéd, pénztárnokul Schleier István kereskedő, könyvvezetőül Sugár Ármin segélyegyleti könyvelő lett megválasztva az igazgatótanács által.

— **Bogyó Alajos** jó hirű szintársulata, mely mult

„SZENTES és VIDÉKE“ TÁRCÁJA.

Azok a lányok!

(Csevegés)

Kedves barátom, ne vedd kicsibe ezen szavamat! Ha egyedül vagy, kerüld a találkozást két oly nővel, kik egymással benső viszonyban vannak. Ha pedig már el nem illanhatsz, — feltéve, hogy igaz hivő katholikus ember vagy, — vess keresztet magadra; végre ha megszabadultál nyugodt lélekkel, mint edzett bajnok nézhetsz a purgatórium elébe! Avagy kálvinistának szült az édes anyád? Tukmáld a következményeket a praedestinatio nyakába! Ha pedig lutheránussá készetett végzeted, a kettő közt szokás szerint válaszd a közép utat!

Nem hiába adom pedig ezt a jóakaratu figyelmeztetést, mert nekem is tizenhárom próbás firma mondta. (Nem akarom tudtodra adni, hogy én is részesültem már olyan szerencsétlen szerencsében.)

Kedves hölgyeim pedig meg fognak bocsátani ezen nyilvános tanács adásomért, mert tudják meg szépeim, — actio rendesen reactiot szül!

Megy az utcán két hölgy, — hogy mindkettő kecsteli és kifogástalan szépség, azt talán mondanom se kell, — oly ártatlan arccal s komolyan lépkednek, hogy azt hinné az ember, imádkozni mennek a templomba! Pedig korántse!

Az egyik azon gondolkozik, valjon a bordó vörös ruha bájol-e el inkább a Perényi Oszkárt vagy a pepita. A másik pedig azon töri okos kis fejecskéjét, hogyan és miként tudja ki szive titkát Bárcsi Lorántnak, hisz tegnap is oly szerelmeseket pislantott!

Oh azok a férfiak oly ügyetlenek! — És ugy kacag az a hamis kis lelke! A kacajt azonban egy pajzán mosoly alakjában a szája szögletébe rejti, a szembejövő megesküdne rá, hogy most mondja az „ament!“

De im itt jő velök szemben Bárcsi Loránt, a szerencsétlen! S a helyett, hogy a szöglet utcán eltért volna, még örömrepeső arccal közeledik. Már harminc lépésről leveszi a kalapját s „kezeit csókolom“ mondja, mire elébök ér, annyira meghül a feje szegénynek, hogy legalább is három hetes náthát kap, s a lyukas foga sajogni kezd.

(Ugy-e, magok csak nevetik, szép hölgyeim! Tudják e, mi az a fogfájás? Igaza, hisz a magoké csak egyre szokott fájni! De a mienk férfiaké többre fáj, — akarom mondani, ha egyszer megfájul, hát ugyancsak fáj.)

A Cleopatra meg a Clotild (nevezzük őket igy, nehogy megharagudjanak az olyan csunya egyszerü névért mint Jutka, Panna) egy röpke pillantást vetnek egymásra s egyik a másik gondolatát már is eltalálta, — hiába, ők tudják egymás szive hyerogliphait olvasni! És már mosolyogva fogadják a köszöntest.

— Nem remélt szerencse! rebegi Loránt. (Pedig a jámbor ép azért jött erre, mert esti sétáikat erre szokták tenni a lányok.)

— Talán bizony sajnálja is? szólt Cleopatra.

— Oh hérem! dadog Loránt.

— Azért van ilyen zavarban, mert merengéséből riasztottuk föl! évelődik Clotild.

— Oh, én nem vagyok barátja a merengésnek és ábrándozásnak.

— Pedig most is másutt röpköd a lelke, csak ugy gépiesen felel szavainkra! Na hiszen szép! folytatja Cleopatra.

— Sohse tagadja, ugy is tudjuk, hogy szerelmes!

— É—é—én!?

— No igen maga, és ugyan ki az a boldog, a kibe, — no ugy is tudja a többit? játszik vele tovább a kis Clotild.

— Óh! sohajt Loránt.

— Nem akar felelni, pedig lássa, a titkolódzás nem szép!

És igy megy az kérem mindaddig, mig a szegény Loránt teljesen el nem veszti lélekjelenetét a nagy zavarban. Valahányszor Clotild rá néz, mindig fülig pirul; azoknak a hamis szemeknek villantásait kerüli, — a miből azután Clotild megtudja, hogy voltaképen ő a mágnes, a ki a szegény Loránt szive érzelmeit magához vonzotta s lebilincselte.

Végre mikor már a szánandó Loránt csakugyan szerelmes, mikor neki menne tűznek s viznek, ha küldené a kis Clotild, mikor talán már nyilatkozna is, ha egyedül volnának és ha merne, — ép akkor érkeznek oda Klementina lakásához!

— Hallom, hogy ön igen ügyes kottázó! kezdi ujra Klotild.

— Óh kérem! susog szemérmetesen Loránt.

— Nagyon szeretném megismerni „Goumoőnak a Faustját!“

— Enyim lesz a szerencse, ha szolgálhatok vele!

— Nagyon kérném! — De bocsánatot kérünk, mi ide szándékczunk!

— Én kérek bocsánatot, a mért idáig alkalmatlankodtam! rebeg Loránt.

És Loránt boldogan lejt tovább, azt hiszi, hogy fülig szerelmes belé a kis Klotild, olyan jó fiu, hogy nem is gondol rá mint felsült!

Pedig a mint a kis ajtó bezárult a lányok mögött már azok csakugyan hangosan kacagnak.

— Szegény Loránt, csakugyan szerelmes beléd! mondja Kleopatra.

— Legalább több az udvarlóm s féltékenyebb lesz a Muki!

— De nagy hamis vagy te, kis Klotild! mondja a jobb Kleopatra.

nyáron itt működése alatt a közönség teljes elismerését vivta ki magának s innen távozván a subvencionált nyitrai és besztercebányai színházakban működött, jelenleg Selmecbányán aratja babérjait. A Selmecbányan megjelenő „Felvidéki Hiradó“ örömmel konstatálja, hogy Bogyó Alajos szintársulata megelőző jó hirét jóval fölülmulja, mintsem azt reméltek s csak gratulál a selmecbányai közönségnek, hogy a gazdag nyitrai és besztercebányai subventiók folytán részesülhet egy ily társulat előadásaiban, milyeneket eddig még nem volt alkalma látni. Besztercebányai működéséről ezen felvidéki lap igen rokonszenvesen nyilatkozik, s határozottan a színház látogató közönség véleményét osztja, mely szerint jobb társaság még nem volt Besztercebányán, a hol a miveltség magas fokán álló intelligencia elég műérzékkel bir ennek megitélésére. Az oda való magyar érzelmű közönség mindent megtett a társulat támogatására, sőt oly egyeneket is lehetett látni a színházban, kik eddig különféle okoknál fogva távol tartották magukat a színház látogatásától, minő pl. az ott állomásozó cs. es k. közös hadseregbeli zászlaalj tisztikara. Ezen elismerés mellett legjobban szól azon körülmény, hogy Bogyó Alajos szintársulata ujra van szerződtetve Nyitrára, de előbb Szentesre fog lejönni a rendes nyári időszakra, hogy ujonnan szerződtetett tagjait s jeles zenekarát városunk közönségének bemutathassa. Reméljük, hogy városunk tősgyökeres lakossága, első sorban inteligenciája nem marad hátra a felvidéki magyar érzelmű polgárok áldozatkészségével szemben, kik egy magyar, főkép jól szervezett szintársulat támogatását hazafiui kötelességöknek ismerik. Legközelebb közölni fogjuk e társulat személyzetének névsorát és szerepbeosztását!

— **Öt lakodalom** tartatott f. hó 1-én városunkban s igy, lehet mondani, korán reggeltől késő éjjelig hangzott a zene városunk különböző utcáin. Még az időjárás is jobbra fordult e napon mindnyájunk örömére.

— **Az önképző kör** részére, melyet a helybeli polgári iskola felső osztálybeli növendékei alakitottak, e héten igen szép könyvgyüjtemény érkezett. Ezen könyveket a kör azon pénzösszegen rendelte meg, melyet az alapitó tagok — városunk jótékony polgárai — a kör részére adományoztak.

— **Szivák Imre**, a tápéi választókerület kormánypárti képviselőjelöltje, apr. hó 27-én tartotta programmbeszédjét Dorosmán nagy közönség előtt. Este tiszteletére bankett rendeztetett, meiy a kedvezőtlen idő dacára igen látogatott volt.

— **Értesités.** A szentesi alsó ipariskola növendékeinek ez évi zárvizsgája a t. ipartanodai bizottság határozata folytán f. évi május hó 4-ére d. e. 8 órára lett kitüzve. Alulirott fölhivja tehát úgy a tanoncok munkaadóit, valamint a kereskedő urakat s az ipariskola iránt érdeklődőket általában, miszerint ezen zárvizsgán nevezett időben a tulakutcai polgári iskola I-ső osztályú tantermében megjelenni sziveskedjenek. Szentes, 1884. april 24. Zoó János igazgató.

VEGYES.

[*] **Tréfából majd fölakasztotta magát.** Egy bécsi pékmühelyben tréfásan kezdődő jelenet játszódott le, a mely azonban majd halállal végződött. Ribatsek Ferdinánd 22 éves péklegény, a kit mindenki nagy kópénak ismert, felszólitotta a péklegényeket és inasokat, hogy játszák el Schenk Hugó felakasztását. Persze mindnyájan beleegyeztek. Ribatsek egy erős ruhaszáritó kötelet vett elő, a la Willenbacher, hurkot csinált, felállt egy lisztes ládára és a falon levő erős rudra erősitett hurkot a nyakára keritette. Az ál Schenk Hugó lábai görcsösen rángatódzni kezdtek, nyelvét kiöltötte, a jelenlevők nem győztek eleget nevetni a sikerült kivégzésnek. nem is gyanitva, hogy a szerencsétlen igazán közel van a megfuláshoz. Még épen jókor jött oda egy házaló, a ki felismerte a veszélyt és megszabaditotta a „kópét“ a bizonyos haláltól. De már akkor elvesztette eszméletét, arca egészen megkékült, csak a gyors orvosi segély mentette meg életét.

[*] **A német császár lámpája.** Az öreg Vilmos császár még most is oly olajlámpánál ir vagy olvas, a milyet a petróleumlámpák feltalálása előtt használtak. Ennek a szokásnak egész története van. Az öreg császár, a kinek igényetlensége és takarékossága ismeretes — ha az irást és olvasást abban hagyja — a másik szobába megy sétálni, a lámpa kanócát pedig, hogy a kőolaj hiába ne fogyjon, lesrófolja. De ennek folytán dolgozó szobájában sokszor oly füstös és fojtó lett a levegő, hogy a császár csak ugy köhécselt tőle. Hü komornyikja Krause végre is kinyilatkoztatá: Nem felséges uram, ez igy tovább nem mehet! — De hát mit csináljunk? — kérdé a császár, az olajlámpákat nem vehetjük elő, mert szemeim gyöngék, nagyobb világosságra van szükségem. Pedig az olajlámpát kell használnunk, de vastag béllel, hogy erősen világitson; igy többször elő nem fordulhat ez a bűz. — Nem bánom, Krause, próbáljuk meg — mondá a császár, s azóta a szorgalmas uralkodó minden ujitásnak ellentmondva, zöld ernyős olajlámpa mellett dolgozik.

[*] **Fölébredt halott.** Molvice horvátországi faluban Basics György gazda rosszul élt rokonaival. Különösen unokatestvére Basics István folyvást bántotta. Okot erre az szolgáltatott, hogy Basics György nyugodtan élvezte egy ház fele birtokát, mig a másik felén soknak kellett osztozkodni; azután György és István egy lányba voltak szerelmesek. István a napokban, mint az „Agr. Ztg.“ irja, átment György szobájába, ott maradt nála estig s azon tul is. Éjjelre ott maradt nála, egy ágyba feküdtek mindketten s mikor György mélyen aludt, István hurkot vetett György nyakába s ugy összeszoritotta a kötelet, hogy bement a nyakhusba. István azt hivén, hogy György meghalt, az ágy alá dobta s ezzel távozott. György, ki nem halt meg, csak elájult, reggel felé magához jött s fájdalmában el kezdett kiabálni. A házbeliek elősiettek, az előhivott orvosnak György elmondott mindent, mire Istvánt elfogták s bevitték a törvényszéknez.

[*] **Pincé robbanás történt** H.-M.-Vásárhelyen mult hó 25-én a Szilárdiné-féle emeletes háznál. A pince Kokovay Mátyás első rendü fűszerkereskedő raktára s oda lett küldve az inas gyerek azzal a megbizással, hogy a ligroinos üvegét hozza fel; az inas gyufát gyujtott — mint mondják talán cigarettára akart gyujtani — s hogy-hogy nem, a ligroinba kapott s lángba borult az egész pince; a szerencsétlen inas gyerek égő hajjal rohant fel a pincéből s nyomban ruhát vetettek a fejére, minek következtében a további égéstől megmentették, a pince ajtót pedig a tűzoltók — kik gyorsan ott termettek — dudvával és homokkal légmentesen elzárták.

[*] **„Korunk“** cimü társadalmi, szépirodalmi és ismeretterjesztő hetilap indult meg f. évi április hó elején Kador Sándor szerkesztése alatt. Ezen lap eddigi válogatott tartalma mellett azért is ajánlható, mert a legjelesebb munkatársakkal bir, milyenek: ifj. Ábrányi Kornél, Balázs Sándor, Boross Gyula, br. Horváth Miklós, Mikszáth Kálmán, Szana Tamás, Szekrényessy Kálmán, gr. Teleky Sándor, Tomor Ferenc, dr. Várady Antal stb. Előfizetési ára egész évre 6 frt., félévre 3 frt., negyedévre 1 frt 50 kr.; segédlelkészek és néptanitók félévre csak 2, egész évre 4 frtot fizetnek. Előfizetni lehet a lap kiadóhivatalánál Budapesten IV-ker. szarka-utca 5 sz. a.

Fontos irodalmi hir. Már husz éve annak, hogy Vörösmarty Mihály összes művei megjelentek. Miután 1871-ben Ráth Mórnak, a művek akkori kiadójának, kiadási joga megszünt, a példányok pedig elfogytak és már évek óta a könyvpiacon nem kaphatók: nagyon örvendetes azon hir, hogy Mékner Vilmos, jó hirnevü kiadócég a kiadási jogot Vörösmarty örököseitől megszerezte és egy uj legteljesebb diszkiadást ad ki legközelebb. Az uj kiadás Gyulai Pál felügyelete alatt kerül sajtó alá s magában foglalandja Vörösmarty több oly nagybecsü művét is, melyek az eddigi kiadásokban nem jelentek meg. Ez igen diszes kiállitásu, irodalmi kincset képező, teljes uj kiadásra mi is felhivjuk a figyelmet, mint az a fővárosi sajtó joggal tette. Az előfizetési felhivásból a következőket emeljük ki: Előfizetési felhivás Vörösmarty Mihály összes műveire. Vörösmarty, Arany, Petőfi, Tompa — ez a négy név az, melyeket hálával, bámulattal, rajongással követ minden magyar honfi s honleány, s a kik a nemzetre való hatásuknál fogva nem halnak meg soha, mig magyar él e földön. Arany és Tompa összes költői művei részben már megjelentek. Petőfi összet műveit is birja a hazai közönség s — szerénytelenség nélkül szólva — nem kis részem van benne, hogy ezen halhatatlanunk ma már a legszélesebb körben otthonos. Vörösmarty összes művei azonban nincsenek kiadva. Egy hézagos kiadás volt, de az is elfogyott s a könyvpiacon már tiz évnél több, hogy nem kapható. Vörösmarty Mihály műveit nem szabad tovább nélkülözni. Kiadásomban Vörösmarty Mihály összes művei fognak megjelenni, tehát azok is, melyek az utolsó kiadáskor egy pótkötetben igértettek, de soha meg nem jelentek, melyek a halhatatlan költő halála után, mint kéziratok találtattak s eddig kiadva soha és sehol nem voltak. A kiadás rendezését, az erre legilletékesebb irónak Gyulai Pál volt szives magára vállalni nemcsak, hanem ugyan ő fogja az egyes műveket jegyzetekkel kisérni, a mi a kiadás becsét kétségen kivül emelni fogja. Az egész mü nyolc kötetben jelenik meg s pedig ugy, hogy f. évi május havától kezdve minden két hónapban jelen meg egy kötet. A nyolc vaskos kötetnek ára: füzve 20 frt., pompás diszkötésben, arany metszéssel és vágással 30 frt. Előfizetési árul 5 frt. küldendő be, mely összeg az utolsó két kötet szállitásánál levonásba fog hozatni. A szállitás kötetenként bérmentve és utánvéttel fog történni. A mi a kiállitást illeti, az a lehető legpompásab lesz, szép, nehéz papiroson, a legszebb betükkel. Erre való törekvésemben hálámnak is kifejezést akarok adni hazám iránt. Midőn ezeket egyszerü szavakkal elmondtam, újból kérem a haza nagy közönségét, hogy szerezze meg a kincset, melyhez épen azért lehet előfizetés útján aránylag olcsón jutni, mivel tömeges megrendelésre bizton számitok. A könyvnek bolti ára, igen természetesen, jóval nagyobb lesz. Az egyuttal nemzeti ügyet ajánlva mindazoknak, kik a „Nyelvében él a nemzet“ jelszó igazságát elismerik, vagyok hazafias tisztelettel **Méhner Vilmos**, Vörösmarty Mihály összes műveinek egyedüli és kizárólagosan jogositott kiadója.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
BALÁZSOVITS NORBERT.

NYILTTÉR.

A MOHAI
ÁGNES
FORRÁS
hazánk egyik legszénsavdusabb
SAVANYUVIZE
kitünő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiban. Általában a viz mind azon kóroknál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kivánatos.
Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.
1883. évben 1 millio palaczk szállittatott el.
Fris töltésben
mindenkor kapható
Édeskuty L.
m. kir. udv. ásványviz-szállitónál Budapesten.
Ugyszintén minden gyógyszertárban, füszerkereskedésben és vendéglőkben.

Hirdetés.

A reform. egyház részéről figyelmeztetnek azon egyházközségi tagok, **kik ez évi egyházi adójuknak felét még le nem fizették**, hogy annak lefizetését e **hó 15-ig** annál is inkább eszközöljék, mivel **ezen időn tul tartozásaik után késedelmi kamat fog számittatni.**

Szentes, 1884. május ho 1.

Kristó M. István
főgondnok.

Am. kir. miniszterium által engedélyezett
leánynevelő-intézetemet
Gödöllőről SZENTESRE (főutca HADZSI-HÁZ)
tevén át, mig erről a jövő iskolaévre szóló részletes programmot adhatok ki, egyelőre tiszteletteljelentem, hogy már most is fogadok el leánynövendékeket — mérsékelt dijazásért — **zongora-, német s francianyelv, rajz-, kézimunka- s ruhaszabás tanitásra**, esetleg a rendes iskolai tanulmányokra is. Tisztelettel kérem a t. c. szülők kegyes pártfogását.
Szentes, 1884. május 1.
M. Mayer Ida,
intézet-tulajdonos.

Kiss Sándor cipész mesternek I. t. 272. számú házánál a betlehem utcában egy udvarra nyiló padolt, butorozott hónapos szoba — és két szoba egy konyhára, hozzá való szalmás tészerrel — mind a kettő **azonnal kiadó.**

515.
tk. 84.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy a szentesi reform. egyház végrehajtatónak Kámvási Tóth János és neje Kanfi Horváth Julianna végrehajtást szenvedő elleni 374 frt. 50 kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a szegedi kir. törvényszék (a szentesi kir. járásbiróság) területén levő Szentes város határában fekvő alperesek közös tulajdonát képező, a szentesi 9703 sz. tljkvben 9665 hr sz. a. $6^{1400}/_{1600}$ h. terü 1025 frt. 50 kr. értékü kistőkei kaszáló a rajta lévő 1600 frt. becsértékü tanyai épülettel, — a szentesi 567 sz. tljkvben 9666 hr. sz. a. $2^{200}/_{1600}$ h. terü, 332 frt. becsértékü kistőkei kaszálló, — és a szentesi 7865 sz. tljkvben 1667 hr. sz. a. $1^{1400}/_{1600}$ h. terü 293 frt. becsértékü kistőkei kaszálló föntebbi becsárakban az árverést ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a föntebb megjelölt ingatlanok az **1884 évi május hó 12-ik napján d. e. 9 órakor** az alólirott telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiálltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis ehez képest a föntebbi becsáraknak megfelelő összegeket készpénzben, vagy az 1881: KX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 188. évi nov hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminister rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t. c. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, 1884 évi febr. hó 9-ik napján.

A szentesi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

BARTHA
kir. aljbiró.

És Klotild már nem imádkozik, hanem ujra kacag.

— Hát a Faustot miért kottáztatod te vele?

— Tudod, azt mondta a Muki, hogy nagyon szeretné tőlem hallani!

Végre kopogtatnak Klementina szobája ajtaján, Klementina ijedten rejt valamit a függöny mögé.

— Ti vagytok kedveseim, jaj de megijedtem!

— Mit csináltál kis Klementina? kérdi a magas Kleopatra.

— Kicsi? nézd csak, mekkorát nőttem a bál óta! szólt pipiskedve.

— Ugye ezt nézted? szólt Klotild, ki az albumban lapozott, a mit az előbb Klementina elrejtett.

— Azt ám, kedvesem, ugye szép!

— Csókolni való, puszi neki! s csókot dob a kis Klotild, a ki Mukit akarja féltékenynyé tenni.

És mind a hárman nézik azt az arcképet egész műértőleg.

— Csakugyan szép! szólt Kleopatra. — De Perényi Oszkár fürtjei hullámosabbak s a bajusza pörgébb azon a csókra termett szájan!

— Már Muki azért is csak jobban tetszik nekem, mert nincs ilyen bozontos szakálla! Megse lehetne kedv szerint csókolni!

— Mái miért ne? Kérdi a legártatlanabb Klementina!

— Azért kicsikém, — világositá fel Kleopatra — mert nagyon csiklandós az a csunya szakál!

— Én ha a papát megcsókolom, nem csikland a szakálla!

— Ja, az megint más, az nem olyan szurós!

— Már miért ne, szakáll szakáll!

— Az ilyen feldörgöli az arc bőrt!

— Hisz az teljesen mindegy, ha férjhez mentél, tán nem akarsz többé másnak tetszeni!?

És az a két praktikus Éva leánya olyan nagyot nevet, — az ártaltlan lelkü kis Klementina pedig csak néz tévetegen zavarral! Ő még nem érti!? (En ugyan nem hiszem.)

— Hogy mulattál az első báladon, kis Klementina? Kérdi a magas Kleopatra.

— Jól kedvesem, csak az a csunya veres ne alkalmatlankodott volna oly sokat!

— Hát tudod, máskor mit tégy, ha oly kedved ellenére való táncos közeledik hozzád?

— Nem én!

— Fordits neki hátat, mikor közelit s legyezd magad, miutha meleged volna, — ha udvarias, nem fog háborgatni. Ha mindennek dacára táncra kér, tánc közben többször lépj a tyukszemére; meglásd, többé feléd se néz.

Igy szokták szőnni fonni a lányok egymásközt a hálót. Az effele diskursus olyan rendes, mint folyónak a part mentében való haladása.

Ugy-e bár, igazam van szép hölgyeim? Tegyék csak szivökre a kezöket s ismerjék be önzetlenül, lelkiismeretesen, hogy most nem hazudok! Nos?

Hanem azért ne haragudjanak reám, nem fecsegek már többet, csak azt mondom még el:

Mikor Barci Loránt a „Faust“ gonddal elkészitett másolatát elvitte a Klotildhoz, (megjegyzendő, hogy uj keztyűt s lakcipőt húzott; ibolya parfümt öntött a zsebkendőjére s nefelejtset tűzött a gomblyukába a kis Klotild — ki féltékenynyé akarta tenni Mukit — egy középes korú férfit, — kinek nagy szakálla volt — igy mutatott be neki: „Győrfi Ákos jegyesem!“

Csakugyan igaz az, hogy a nőknek szive, lelke egy nyilt lap, de a melynek betűi olvashatlanok, vagy csak ritkán olvashatók!

Oh azok a lányok!

Mikec Ödön.

Harkányi gyógyfürdő. **Harkányi gyógyfürdő** Harkányi gyógyfürdő.

Magyarország, Baranyavármegyében,

fürdőidény máj. l-től szept 30-ig.

Ezen 50° R. természetes meleg ártezi kénforrás nemcsak az ország első gyógyintézeteihez tartozik, hanem a külföld hason gyógyintézeteit mindenben fölülmulja. egyalkatrszeit illetőleg **Dr. THAN KÁROLY** vegytanár által teljesitett elemzés szerint kénes hévviz, mely iblanyt, büzenyt és mindeddig ismeretlen szénéleg-kéneggőzt tartalmaz.

Kitünő gyógyitási hatással bir **csuzos, köszvény, görvély, idült bőrkiütegekre, aranyér, nőbántalmakra, fogamzási hiányok, sebzések, daganatok** és higanyos gyógyszerek által okozott **mérgezésekre**, továbbá **májlép**, általán **mirigydaganatokra, nehéz hallás, idült szembajok** és **ivarszervi bántalmak ellen.**

A fürdőigazgatóság sok évi tapasztalat alapján kijelentheti, hogy ezen csodaszerű gyógyforrásnál ezerek és ezerek a legmakacsabb és legnehezebb betegségekben is egészségüket és épségüket visszanyerték, a miért is a legnagyobb elismerést érdemli. E fürdő a maga neméb n egyedüli, minden más akár belföldi, akár külföldi hasongyógyforrást gyógyhatás tekintetében tetülmul; a mit különben az évről évre szaporodó vendégek száma is bizonyit.

Az utazásra ajánlható: Budapest-pécsi vasut vagy Déli vasut Budapest Kanizsa-Barcsi vonala, állomás: **Pécs**, alföldi vasut Eszéken át Villányig, Mohács-pécsi vasut, állomás: **Villány**

Posta- és távirda-állomás.

Bővebb tudósitást a legnagyobb készséggel **Dr. HELLER JÓZSEF** rendes fürdőorvos nyujt.

Harkány, 1884.

Harkányi gyógyfürdő. **A fürdő-igazgatóság** Harkányi gyógyfürdő.

KRONDORFI

Savanyu-Kút

„STEFANIA

Koronaherczegnő forrás."

Triesztt 1882 arany érem.

Szénsavdus természetes égényes **asztali viz**, hathatósnak bizonyult a légzési szervek s gyomorbántalmainál.

Kutvállalat:

KHAL és TÁRSA.

Krondorfban, Carlsbad mellett.

Főraktár Szentesen: Gunst Lipót úrnál.

162. sz.
1884.

Árverési hirdetmény.

A mindszent-algyői hitbizományi uradalomnak a kisteleki vasúti állomástól egy órányira fekvő **hantházi gazdaságában**

Kisjenői fajta 744 drb ¾ éves herélt és miskárolt malac,
35 „ 2 és 4 éves miskárolt és herélt sertés,
13 „ öreg mustra kan és
20 „ 2—4 éves mustra koca

jövő hó május 8-án reggeli 10 órakor szóbeli árverés útján a kikiáltott ár 10 % bánompénz lefizetése mellett eladatni fog.

Uradalmi felügyelőség.

Vasbutor részletfizetésre.

Ágyak, gyermekágyak, bölcsők, gyermekkocsik, éjjeli szekrények, asztalok márványnyal és a nélkül, **mosdó asztalok**, sodronyágybetétek, **kanapék, foutellek, székek, kertipadok székek és sátrak, lószőr, afric, tengerifü** és **szalma matracok** stb.

félhavi és havi részletfizetésre.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek. — Kivánatra árjegyzékek és minta lapok ingyen és bérmentve küldetnek.

HOFFENREICH JAKAB

vasbutor és gyermek-kocsi gyári raktára

Budapest, V. fürdő-utca 4 sz.

ROBEY & COMP.

BUDAPEST-EN, ÜLLŐI-ÚT 35. SZÁM.

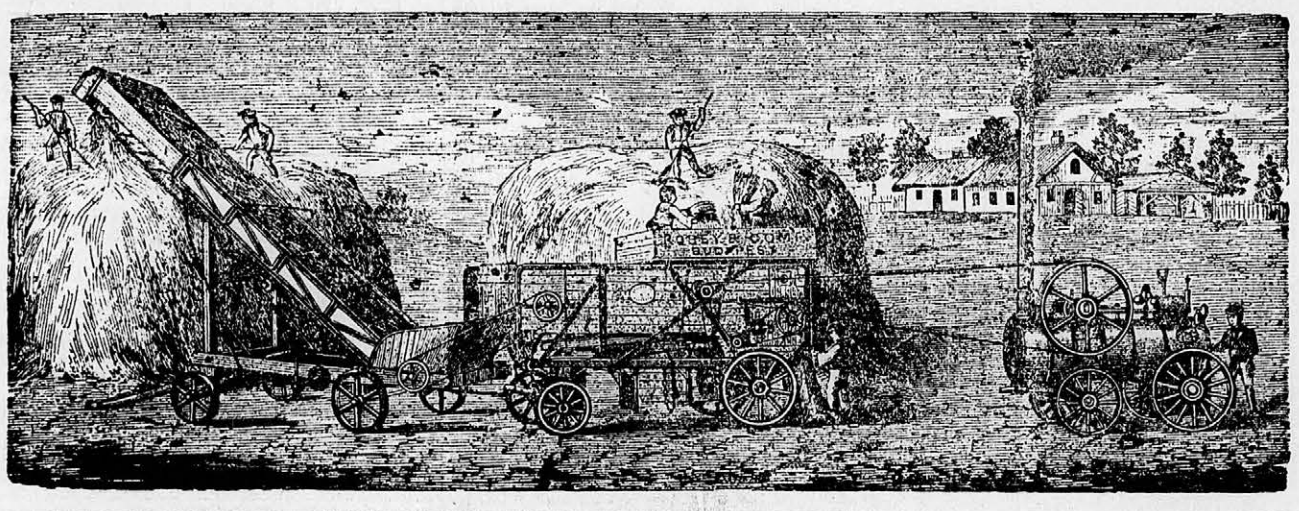

Gőzcséplőgép-készleteket venni szándékozók szíveskedjenek a gyári árak iránt ROBEY & COMP-hoz mint az eredeti

vasgyártmányu cséplőgépek gyárosaihoz

fordulni. 2½, 4, 6, 8, 10 és 12 lóerejü cséplő szerkezetek gyárunkban mindenkor készleten vannak.

Arlejtési hirdetés.

A szentesi rom. kath. egyházközség e f. évben két iskolát épittet, egyiket a kisérben, másikat az alsópárton. Felhivatnak ennélfogva az illető kőmüves- és ácsmesterek, miszerint **e folyó évi május hó 4-én, délután két órakor,** az egyháztanács termében tartandó árlejtésen 10% bánatpénzzel ellátva — megjelenni sziveskedjenek, hol a tervezet és költség előirányzat addig is bármikor megtekinthető. A munka és mindennemü épitési anyag beszerzése a vállalkozó kötelessége lészen.

Kelt a szentesi rom. kath. egyháztanácsnak 1884. évi april. hó 6-án tartott üléséből.

Csuppay Márton
egyháztan. jegyző.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására juttatni, miszerint ékszer üzletemet, melyet e napokban Budapesten tett beszárlás folytán ismét oly dúsan rendeztem be, hogy képes vagyok vevőimnek — jutányos ár mellett jós diszes ékszerrel szolgálni,

özv. Schwarc Emánuelné

cég alatt az Oblát-féle házban

folytatom és kijelentem egyuttal, miként minden fele javitásokat is elvállalok s azokat gyorsan és pontosan eszközlöm.

Midőn a nagyérdemü közönségnek eddig irántam tanusitott bizalmát megköszönni s azt részemre jövőre is kikérni bátorkodom, igérem egyszersmind, miszerint jutányos ár és szolid bánásmód által ezen bizalmat kiérdemelni jövőre is törekvésem leend.

Teljes tisztelettel

özv. Schwarc Emánuelné.

Hirdetés.

Alulirott tulakurcai szélmalmának belső szerkezete, melynek kitünően őrlő malomkövei különösen ajánltatnak, jutányos áron eladó.

Rambovszky József.

Az 1867. évben alapitott, legfelsőbb helyen engedélyezett

„DUNA"

biztositó-társaság

8.224,000 frtnyi kezességi tőkével

elfogad minden összegü biztositásokat jutányos dijak mellett:

a) **tüzkárok ellen**, ingó és ingatlan vagyonra.

Biztosit tehát templomokat, palotákat és gazdasági épületeket, gyárakat, árúraktárakat, házi bútorneműeket és gazdasági készleteket, aratási terményeket és marhát, tüz- és villám okozta károk ellen;

b) **jégkárok ellen**, mindennemü mezei terményekre és végre

c) **élet-, jövedéki** és **kiházasitási biztositásokat**, az ezen biztositási osztályok mindegyikére nézve nyomtatásban kiadott biztositási feltételek szerint.

A károk azonnal megbecsültetnek és rögtön **készpénzben** kifizettetnek. Azon csekély dij, mely a biztositásért fizetendő, alkalmat szolgálhatna arra, hogy minden vagyon szerencsétlenségek ellen biztositassék.

Alólirott főügynök a legfelsőbb helyen engedélyezett **„DUNA"** biztositó-társaságot a legmelegebben ajánlja és teljes készséggel ád a biztositásra vonatkozólag felvilágositásokat.

Gárgyán Márton
főügynök,
az evangelikus templom átellenében Szentesen.

NYOMDAHELYISÉG-VÁLTOZTATÁS.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy

NYOMDA-ÜZLETEMET, valamint a „SZENTES és VIDÉKE"

szerkesztőségét és kiadóhivatalát

az I. tized 226. sz. saját házamba tettem át.

Midőn nyomdaüzletem s heti lapom részére a t. közönség becses pártolásáért jövőre is esedezem, egyszersmind tudatom, hogy az

„ELSŐ MAGYAR ÁLTALÁNOS BIZTOSITÓ TÁRSASÁG"

a városunkban felállitott **második ügynökséget rám ruházta**, miért is

jég- és tüzkár elleni, valamint életbiztositásokat

nevezett társaság megbizás ból mai naptól kezdve eszközlök.

Szentes, 1884. april hó.

Tisztelettel

Balázsovits Norbert.

(Lakik I. t. 226. sz. Ugrai kovács mellett)

NYOMDAHELYISÉG-VÁLTOZTATÁS.

Szentesen, nyomatott a kiadótulajdonos: Balázsovits Norbert könyvnyomdájában 1884.